

Sat Chit Anand #9 deel 2

Het ene luchtruim na het andere luchtruim.

26 november 1987 in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 1

Geliefde Osho,

De mooie uitspraak Sat-Chit- Anand heeft waarheid als eerste, bewustzijn als tweede en gelukzaligheid als derde. Is er een onvermijdelijke opeenvolging tussen?

Amrito, er is geen opeenvolging tussen waarheid, bewustzijn en gelukzaligheid. Het zijn geen stappen in een hiërarchie, maar ze komen de een na de ander. Geen van hen is hoger dan de andere twee, dus op de manier zoals wij dat verstaan is er geen opeenvolging.

De actuele ervaring van *satchitanand* gebeurt gelijktijdig. In feite wijzen deze drie woorden: *sat, chit, anand* – waarheid, bewustzijn, gelukzaligheid – niet op drie ervaringen. Het is gewoon de armoede van taal dat we de hele ervaring niet in een woord kunnen bevatten. Onze woorden zijn zo arm. De ervaring is absoluut een organisch geheel: wat er gebeurt, gebeurt tegelijkertijd.

Maar misschien zover het de menselijke mind aangaat, zal er een heel ander soort opeenvolging nodig zijn om te begrijpen wat er gebeurt. In de uitspraak *Sat-Chit-Anand*, staat waarheid als eerste. De natuurlijke tendentie van de logische rationele mind is dat waarheid als eerste in de ervaring moet komen, en dan bewustzijn en dan gelukzaligheid.

...

Vraag 2

Geliefde Osho,

Gisternacht viel mij uw baard op. Het is werkelijk en prachtig iets; het herinnert mij aan de manen van een leeuw. Komt een baard als die van u met verlichting? Of word je er mee geboren?

Vimal, zo'n baard komt met je geboorte. Verlichting kan jou niet zo'n baard geven. Je kunt het zien: Gautama Boeddha heeft geen baard, niet alleen geen baard, ook geen snor. Laat je niet misleiden. Grote meesters van de Jainas, tirthankaras genaamd, hebben geen baarden, geen snorren. In feite hebben ze – de Jaina en de Boeddhistische traditie -- een vreemd idee die hun geleerden niet kunnen verklaren, en wat tenminste vijftienvintig eeuwen lang een vraag is gebleven.

Maar ik behoor niet tot enige traditie. Daarom heb ik een zeker objectief inzicht in de dingen. Ik kan de reden wel geven. Het was niet dat zij zich twee keer per dag scheerden – maar ze hadden geen baarden en snorren vanaf hun geboorte. Die groeiden niet bij hen. In feite is het een deel van de definitie: tenzij een meester zonder snor en baard is, is hij geen meester, want hun vierentwintig grote meesters hebben allemaal geen baarden, geen snorren. Ik kan niet geloven dat al deze meesters sommige hormonen misten die de baard produceren, die een snor in een man produceren en niet in vrouwen. Een enkele keer kan een vrouw – in het bijzonder op hoge leeftijd -- een kleine snor, een kleine baard hebben. Soms gebeurt het ook op jonge leeftijd.

Ik kende een erg mooi jong meisje. Ze was de dochter van een van de directeurs van het Leonard Theosofisch College van de Christenen. De directeur was erg in me geïnteresseerd – zo leerde ik het meisje kennen. Ze was erg intelligent, erg mooi; ze trouwde in Amerika, haalde een D.Litt. in Amerika en onderwijst nu in Amerika maar al haar schoonheid werd geplaagd door een baard. Ze moest zich twee keer per dag scheren. Toch, de zwarte plek – als je dichtbij haar kwam, en ze was zo mooi – maar die zwarte schaduw maakte dat ze zich inferieur voelde.

Toen ik haar laatst met haar man zag ... ze kwamen allebei om zes maanden in het Leonard Theosofisch college in Jabalpur te onderrichten – en dan zes maanden in en ander theosofisch college in Amerika. De laatste keer dat ik hen zag moet dertig jaar geleden zijn. Ik zei tegen haar, "Je zult onnodig je hele leven lijden aan minderwaardigheid vanwege deze baard. En hoe meer je je scheert des te erger het wordt. En je bent in Amerika. Het is een eenvoudig iets – gewoon een kleine verandering in de hormonen en het zal verdwijnen. Jij hebt wat meer vrouwelijke hormonen nodig. Je hebt een paar mannelijke hormonen. De balans is niet juist."

Ze zei, "Ik heb er nooit aan gedacht en niemand heeft me dit ooit gezegd." Daarna kreeg ik haar brief een paar maanden nadat ze naar Amerika was gegaan, waarin stond "Ik ben erg dankbaar dat mijn baard verdwenen is." Het is een kwestie van hormonen. Als vrouwen oud zijn beginnen baarden te groeien omdat de vrouwelijke hormonen verdwenen zijn, maar hun mannelijke hormonen zijn nog steeds aanwezig, actief. Ze hebben het leven van een vrouw geleefd, maar ze hebben niet het mannelijke deel gebruikt, dus is de balans veranderd. Op hoge leeftijd beginnen veel vrouwen een baard te krijgen. Maar op die leeftijd schenkt niemand er veel aandacht aan.

Ik kan niet geloven dat al die vierentwintig tirthankaras, uitgespreid over vijfduizend jaar, allemaal ongebalanceerde hormonen hadden. Wat zou de reden kunnen zijn? En hetzelfde was het geval met Boeddha. Ik geloof niet dat ze geen snorren en baarden hadden. Mijn eigen inzicht zegt dat het enkel een symbolische uitdrukking is, dat als je steeds meer bewust wordt, je steeds meer delicaat wordt – gracieus als een vrouw. In plaats van mannelijke kwaliteiten, de kwaliteiten van een krijger of een soldaat, begin je de kwaliteiten van compassie en liefde, gratie en schoonheid van een vrouw te hebben. Deze beelden zijn niet een exacte afbeelding van de mensen; ze vertegenwoordigen slechts een metafoor. Het zijn geen foto's. Het zijn erg objectieve kunstwerken – de vierentwintig tirthankaras van de Jainas. Je kunt naar een Jaina tempel gaan. Als ze groot genoeg is, zal ze vierentwintig tirthankaras hebben. Als ze niet groot genoeg is, dan plaatsen ze drie beelden en spiegels aan beide kanten en kleine ramen zodat jij erdoor kunt kijken. Als je erdoor kijkt weerspiegelen de spiegels elkaar. Dus in de plaats van drie zie je een lijn van honderden, zover als je kunt kijken. De eerste spiegel reflecteert de tweede spiegel, dan reflecteert die spiegel de andere spiegel, en dit gaat steeds maar door. Zo ver als je kunt zien en vreemd genoeg, kun je precies vierentwintig tirthankaras zien – een grote artistieke truc ...

Maar als de tempel arm is, dan zul je slechts een beeld van Mahavira vinden. Maar één ding is er – het is ook opvallend dat Jainas niet in staat geweest zijn het te verklaren – al die beelden lijken hetzelfde, precies hetzelfde. Het enige verschil is een klein symbool onderaan hun benen – een lijn vertegenwoordigt Mahavira.

Zelfs een priester kan niet zeggen wie Mahavira is. Eerst moet hij kijken. Jij kunt misschien niet begrijpen hoe hij in staat is te zeggen dat dit Mahavira is, en dit Abhinava en dit Meminaka. Er zijn onderscheiden symbolen voor elke meester, maar hun beelden zijn precies hetzelfde. Dat is ook onmogelijk. Vierentwintig precies dezelfde personen? Dezelfde lengte, dezelfde neus, dezelfde ogen, hetzelfde gezicht, hetzelfde lichaam – het is niet mogelijk. En eeuwenlang hebben ze niet geweten wat te antwoorden, want ze hebben naar deze beelden gekeken alsof ze feitelijk er zo uitzagen.

Ik kijk naar deze beelden als symbolen. Deze beelden zeggen niets over de lichamen van deze vierentwintig meesters. Ze zeggen iets over precies dezelfde ervaring van hen. Hun dezelfde gezichten, hun dezelfde ogen, hun dezelfde lengte duidt slechts op een ding: dat wat er binnenin hen gebeurde hetzelfde is. Hoe dit nu in een beeld uit te drukken? De grote artiest moet een enorm mooie manier gevonden hebben om door middel van deze beelden te zeggen dat: "We maken niet hun portretten; we zijn geen fotografen. We proberen door het beeld hun innerlijke ervaring te vertegenwoordigen."

En omdat hun innerlijke ervaring dezelfde was – sachchidanand – was het niet nodig om enig verschil in hun lichamen te maken.

Vimal, je bent een beetje gek, maar niet erger dan ik. Ik herhaal: als je dit soort baard wenst, moet je er mee geboren worden. Het komt niet door verlichting. Verlichting heeft niets met je baard te maken. Zelfs een vrouw kan verlicht worden. Dat betekent niet dat ze een baard zal hebben. Zo'n mooi soort baard komt alleen met je geboorte.

En ik ben erg onwillig geweest om naar mijn ouders te luisteren. Ze bleven volhouden dat dit er niet goed uitzag: "Je moet je baard afscheren." Ik zei: "Ik wil de originele haren houden precies zoals het bestaan ze mij gegeven heeft. Ik geef ze aan het bestaan terug precies zoals het bestaan ze aan mij heeft gegeven. Ik ga niet mee met dat stom gedoe van iedere dag te scheren. Bovendien, ben ik zo lui – de ene dag zal ik een helft scheren, en de andere helft ..."

De priester was uitgenodigd om in een psychiatrisch ziekenhuis te komen spreken. Gedurende de preek zag hij dat een van de patiënten erg aandachtig was, zijn ogen strak gericht op het gezicht van de priester, zijn

lichaam enthousiast voorovergebogen. Zo'n aandacht was heel erg vleierend. Na de dienst zag de priester dat de man met een van de bewakers sprak. Dus, zo snel als mogelijk was vroeg de priester hem: "Sprak de man met je over mijn preek?"

"Ja," zei de bewaker.

"Zou je me willen vertellen wat hij zei?" vroeg de priester.

"Nou," zei de man onwillig, "wat de man zei was: Denk je eens in, hij zit buiten, en ik zit binnen."

Vimal, we zitten allemaal binnen. Er is geen buiten. Buiten hebben we laten varen. Jullie zijn mijn mensen – insiders.

Vraag 3

Geliefde Osho,

Toen ik in de rij stond voor het ontbijt vanochtend hoorde ik twee Duitse meisjes praten: wie in godsnaam is deze kerel Milarepa nou helemaal? Osho geeft hem zoveel energie!"

De ander antwoordde, "Oh, hij is eigenlijk niemand! Weet je dat niet? Osho heeft hem bedacht als een grap!"

Net op dat moment kwam Lokita naar me toe, sloeg haar armen om mijn hals, keek me diep in de ogen en zei met een sexy stem: "Hi, snoepie, heb je de lezing gehoord vanochtend" Eén blik in haar ogen en ik wist dat ik weer in de moeilijkheden zat. Ik vergat heel het ontbijt, excuseerde me en rende terug naar mijn kamer. Ik sloot mijn ogen en begon te herhalen, "Vimal, Vimal, Vimal."

Geliefde meester, heb ik wat psychologen noemen een identiteitscrisis? "Ik vraag me ook af wie in godsnaam die kerel, Milarepa, is?"

Milarepa, je hebt meer moeilijkheden gecreëerd dan je bewust bent, want Jivan Mary heeft een fout gemaakt met het typen van de naam Lokita. Ze typte de naam 'Lolita'. En dat gaf zo'n chaos, want het vriendje van Lolita was helemaal buiten zinnen. Hij verdacht dat deze Lolita een liefdesaffaire had met Milarepa. En Lolita snikte en huilde en probeerde hem te overtuigen.

Maar toen ze van Lolita's schoonheid hoorden, begonnen veel nieuwe liefhebbers op haar deur te kloppen, en zeiden: "Maak je geen zorgen. Als Milarepa na tien minuten vertrokken is zijn wij hier nog." "Waarvoor zijn zij hier?" En het vriendje raakte nog verder de weg kwijt. En Lokita genoot er enorm van. Ze veranderde haar naam in Lolita. Het was Lokita die zichzelf in Lolita heeft veranderd. Maar jij bent zo'n stommerd dat je compleet vergeten bent wie deze vrouw is. En natuurlijk, na een tien minuten durende liefdesgeschiedenis – wie herinnert zich de naam nog, of het gezicht?

Ik heb eens gehoord van een man die tien keer trouwde. En toen hij de voor de tiende keer trouwde, ontdekte hij na drie maanden dat hij al eens eerder met deze vrouw getrouwd was. Als je tien keer trouwt heeft het geheugen een grens. Je bent geen computer. Milarepa verruult mensen elke dag tien keer. Dus natuurlijk, toen Lokita hem opnieuw omhelsde, en tegen hem zei dat zij Lolita was, dacht hij: "Mijn God, ik zit in de moeilijkheden." Je zult altijd in de moeilijkheden zitten, Milarepa.

En nu zeggen deze meisjes, "Wie is in Godsnaam deze kerel Milarepa nou helemaal?" En "Osho geeft hem zoveel energie." Ik moet hem dat wel geven, want de arme kerel moet zijn energie overal uitdelen. Als ik hem geen energie geef, zul je hem languit liggend op bed vinden, uitgeteld. Ik moet hem in leven houden. Heb je enig bezwaar? En het is te erg dat de ander antwoordde: "Oh, hij is eigenlijk niemand." Hij is een van mijn gekste discipelen en ik zal zulke beledigende opmerkingen niet tolereren. En ze zei, "Weet je niet dat Osho hem heeft bedacht als een grap?"

Hij is geen grap hoewel zijn hele leven vol grappen is. Maar hij is een echt persoon, hij zit hier gewoon, hij houdt zijn hoofd gebogen, de meisjes ontwijkend. Hij is een beetje ouder aan het worden – ik zal hem misschien uit het circus halen. Maar ik neem nooit iemand weg van het circus tenzij ze me dat vragen, en Milarepa heeft het nog niet gevraagd. Dus voel ik dat hij nog een beetje meer ervaring nodig heeft, een beetje meer angst, een beetje meer spanning, een beetje meer moeilijkheden. Laat hem dat hebben tot zijn buik er vol van is.

De actieve dagen van de oude stier zijn voorbij – spoedig zullen Milarepa's dagen ook voorbij zijn – maar de boer staat hem toe in de wei te staan met de koeien. Natuurlijk laat de boer een jonge stier ook los in het veld, en hij gaat onmiddellijk aan het werk.

Terwijl hij dit bekijkt begint de oude stier te snuiven en op de grond te schrapen met zijn hoeven. “Je verdoet je tijd,” zegt de boer. “Jij bent nu te oud voor dat soort dingen.”
“Ik weet dat welt,” zegt de stier, “maar ik kan hem toch wel laten zien dat ik geen koe ben, of niet?”

Arme Milarepa is geen grap, gewoon een oude stier die ik in de wei houd bij de koeien. Om niet te worden gevangen, beëindigt hij zijn liefdesaffaires snel – in tien minuten. Dat moet de minimumtijd in de hele wereld zijn. Een liefdesaffaire die eindigt in tien minuten! Misschien drie minuten huwelijksreis, twee minuten getrouwd zijn, vijf minuten ellende, en het is voorbij. Het feit is, nu is hij ouder aan het worden. Iedereen wordt ouder. Maar hij moet blijven bewijzen dat iedereen tenminste weet dat hij geen koe is. En voor jou, Milarepa – jij hoeft niet bang voor de koeien te zijn. Je hoeft niet naar je kamer te gaan en deze op slot te doen en voelen dat er weer een andere crisis is ontstaan en beginnen te herhalen, “Vimal, Vimal, Vimal.” ‘Vimal’ is geen transcendente meditatie. Dit zal niet gaan helpen. En wees niet zo bang voor vrouwen -- gewoon nog eventjes. Ik kwam net gisteren een uitspraak tegen: er is niets in de wereld beter dan de liefde van een goede vrouw, tenzij natuurlijk de liefde van een slechte vrouw. En hier zul je de geweldigste vrouwen vinden van de hele wereld – die genoeg van de wereld hebben. Ze zijn hier gekomen om te mediteren. Maar een vrouw is in wezen liefde. Haar meditatie kan niet zonder liefde zijn. Een vrouw is niet zo zeer geïnteresseerd in seks. Ze is veel meer geïnteresseerd in warmte, in knuffelen, in vriendelijkheid, in liefde. De man is meer in seks geïnteresseerd.

Dit zijn de misvattingen die aantonen dat God nooit de wereld heeft geschapen, want niets past bij elkaar. Hij schijnt niet te begrijpen dat man en vrouw samen moeten leven. Ze zouden op zo’n manier gemaakt moeten zijn dat ze bij elkaar passen, maar ze zijn absoluut niet passend. De seksualiteit van de man is genitaal en plaatselijk. Het is als een plaatselijke verdoving.

Mijn persoonlijke arts, Amrito, zei in het begin altijd als hij mijn bloed afnam: Nu, komt de pik (prick).” Eindelijk begreep hij dat wat hij zegt nonsens is. Het is niet de pik. Nu zegt hij dat niet meer. Ik heb hem gadeslagen terwijl hij van idee veranderde. Nu doet hij het in stilte zonder iets te zeggen. Maar de man is niets dan de pik. Vrouwen hebben een totaal ander soort wezen. Haar hele lichaam heeft liefde nodig. Het is geen seksualiteit. Haar hele lichaam is orgastisch. Daarom is er een enorme moeilijkheid. De man komt snel tot een orgasme – binnen twee minuten en de vrouw is zelfs nog niet eens begonnen. De vrouw heeft een beetje tijd nodig. Haar hele lichaam moet er klaar voor worden, extatisch. Haar hele lichaam moet in de dans meevieren. Slechts dan kan ze orgastische vreugde voelen. Dus ze is niet werkelijk geïnteresseerd in de pik. Ze is meer geïnteresseerd in omhelzen, in het dicht bij je zijn, in de warmte van jouw lichaam. Ze wil omgeven worden door jouw liefde, ze wil jou omgeven met haar liefde.

Als steeds meer van jullie zullen gaan voelen dat seks gaat wegvallen, betekent dat niet dat je moet wegluchten als je een vrouw ziet aankomen, en je gaan opsluiten in de kamer en de transcendente mantra herhalen: “Vimal, Vimal, Vimal.” Je moet jouw oude idee van liefde veranderen. Het is geen liefde, het was puur seks. Als seks wegvalt, kun je de vrouw op een hoger niveau ontmoeten, waar ze altijd naar verlangd heeft en om geleden heeft.

Miljoenen jaren lang hebben vrouwen geleden omdat de man niet in staat was haar te geven wat ze nodig hebben. De man gebruikte haar eenvoudig voor zijn seksualiteit. Ze voelden zich bijna een voorwerp dat werd gebruikt waarna de man zich omdraait en gaat slapen en begint te snurken. Dit is zo lelijk en de vrouw huilt. Ze heeft angst. Na elke liefdesdaad huilt de vrouw, omdat ze niets heeft gekregen. Haar liefdesstandaard is hoger dan die van de man.

En als steeds meer sannyasins voorbij seks gaan, zouden zij moeten beginnen de taal van liefde, van warmte, van vriendelijkheid te leren. Geen vrouw zal zich beledigd voelen als jij seks vaarwelzegt. Ze zal in feite enorm blij zijn dat liefde zich nu naar een hoger niveau kan begeven, wat altijd haar diepste verlangen is geweest.

Dit verschil tussen de orgastische capaciteiten van vrouwen en mannen is een van de oorzaken van de grootste ellende van de mensheid geweest. En niemand heeft ooit geprobeerd dat te overbruggen. Of de vrouw moet naar beneden worden gehaald, wat onmogelijk is, want haar hele lichaam is orgastisch – ze kan niet plaatselijk orgastisch worden. De enige mogelijke manier is dat de man de taal van liefde leert en net zo wordt als de vrouw, terwijl zijn hele lichaam vraagt om een regen van liefde. Dat zal bijna negentig procent

van de ellende van de wereld wegnemen.

Maar het kan alleen gebeuren als de man tot het punt komt waar seks vanzelf wegvalt, want dit is de diepste reden voor het conflict tussen mannen en vrouwen. En ze zijn zich er niet van bewust, dus vechten ze om elk ander excuus – voortdurend misverstaand. De man zegt iets, de vrouw verstaat iets anders. De vrouw zegt iets, de man begrijpt iets anders.

Het is bijna onmogelijk een intelligent gesprek te hebben tussen twee geliefden. Ik heb nog nooit van iets dergelijks gehoord. Je kunt een intelligent gesprek hebben met iemand anders vrouw, maar niet met je eigen vrouw. Met je eigen vrouw kun je alleen maar vechten, of je kunt je krant lezen.

Twee Italianen ontmoeten elkaar in de ashram pizzeria.

“Heb je al zin in—eh Goa?” Vraagt de eerste.

“Nee, ik-eh ga blijven,” antwoordt de vriend.

De paus gaf weer een van zijn toespraken aan een levendige menigte jonge Italianen. Hij deed zijn uiterste best op zijn standpunt: “Je moet niet de pil gebruiken!”

Een jonge, charmante signorina stapte naar voren en zei, “Luister, jij Pool! Jij-eh speelt het spel niet, dus-eh maak jij— eh niet de regels.”

Dit gaat maar door, dit misverstaan. Maar met mijn mensen hoop ik een erg intens begrip te creëren voor al datgene wat in het donker verborgen is. Ik probeer het op elke mogelijke manier zichtbaar te maken, zodat jij je bewust kunt worden van je hele wezen en wat de ware authentieke reden van jouw ellende is. En als je denkt aan de verkeerde oorzaken voor jouw ellende, zul je niet uit die ellende kunnen komen.

Nancy Reagan komt terug van haar medisch onderzoek met een glimlach op haar gezicht?

“Vanwaar de grijns?” vraagt Ronald Reagan met een zuur gezicht.

“Omdat,” zegt ze opschepperig, “Dr. De Wit me heeft verteld dat ik het figuur heb van een vrouw van half mijn leeftijd.”

“Oh ja? En hoe zit dat met die zeventig jaar oude kont (*ass*) dan?”

“Nou je het zegt,” antwoordt Nancy, “hij zei helemaal niets over jou.”

Oké Maneesha?

Ja, Osho.